

Nam iudex a quo si scit illū euidentē vel verū ɔtumacem appellatōni nō deferet. sed in causa vel executione pcedet. **J**udex ḥo ad quem. applicationē recipiet et prius de hac pjudiciale cognoscet. an scz potuit appellare. et si causa cognita inuenierit illū manifestū vel euidentē ɔtumacem vel verū siue inuentū siue nō inuentū q̄ tñ postea citatuz se no uit. nec appetit ipsius iustū impedimentū pñunciabit appellonez non deuoluere. et in appellonis cā nō pcedet. **H**ī ḥo apparebit de trario pñuciabit applicationē deuoluere. **H**z aduerte diligent̄ q̄ gl. ista expres se nō rñdet ad otrariū qđ formauit de isto ter. in principio sui **N**ā cuz ter. iste requirat appellonem debere esse manifeste friuolam ut appello nem scdām excludat. appetit q̄ ɔtumacia debz eē manifesta ad exclusionem appellonis. nō aut̄ vñ sufficere vera ɔtumacia. **B**ed dīc saluan do ɔclonem gl. S. factā. q̄ ter. loquit̄ nō in nuda ɔtumacia in nō veniendo. h̄ in illa q̄ surgit ex interpolatione appellonis. **N**am potest esse q̄ appello in se nō sit omnino iusta. et tñ posset. aliquid probabile tubium appellante excusare a ɔtumacia. ut sentit gl. ppe finem. Item p̄ dici q̄ qñ est manifeste friuola nullo mō admittit appellatio. nec p̄ iudicem a quo. nec p̄ iudicē ad quez. et sic intelligit̄ ter. **H**z si nō est manifeste friuola iudex illum admittit ad effectū scz cognoscendi si opositū fuerit an fuerit verus ɔtumax vel nō. vtputa q̄r nō habuit iusta causaz appellandi. nec aliq̄ pbabilis causa illū a ɔtumacia excusat. **N**el dīc q̄ qñ q̄s recedit a iudice p̄ applicationem et appello in veritate nō tenet. **A**ut habuit pbabilē cām appellandi. et illa excusat euz a ɔtumacia. et p̄ sequens admittit ad appellandū. ar. in. c. sacro. de sen. ex. **A**ut non habuit pbabilē causam appellādi. et tūc sua appello nō p̄ esse manifeste friuola. et tunc h̄ locum finis hui⁹ ter. et idem ter. iste requirit q̄ sic manifeste friuola. et hec solutio forte melior. **E**t diuerditatis ratio est q̄r appello oſtit in actu positivo. nō sic ɔtumacia q̄ resultat in nō opa rendo. quia oſtit in actu negatiuo. **U**ltimo nō ex ista glo. magna post pñ. q̄re ɔtumax in nō parendo appellat. sec⁹ in ɔtumace in nō cō parendo. et dic vt in ea. **E**t ex his habes summatā et notatā istā gl. q̄ difficilis solet reputari.

R

Cit lite pendente nihil innouetur

Ele

Si duobus

Per solam electionē factā ad ecclesiā vacantē nō desinit ecclesia vacare. h̄ p̄ confirmationē subsecutā sic. **E**x quo inferit̄ q̄ si electus nō oſfirmat̄ morit̄ in curia in qua facta est electio. nō vacat in curia. sec⁹ si ibi mortuus electus et oſfirmat̄. vide glo. in b. collato. in prin.

Beneficia confirmati in curia ad dignitatē cuius adeptio facit illa vacare. non facit illa vacare in curia q̄ per simplicē collationē vel prouisionem nō vacant beneficia priora. sed per prouisionem & possessionis adeptionē. vel ex quo stet per eum quo minus illā habeat ut in c. licet ep̄s. de p̄ben. li. vi. & c. om̄issa. de elec. li. vi. Et p̄ sequens nō p̄t vacare in curia n̄ fuerit facta t̄m̄ collatio vel prouisio. qd̄ p̄cedit etiā fm̄ op̄. glo. etiam si procurator suus eo existente in curia apprehendisset possessiōnem in partib⁹. vacat enim extra curiā vbi apprehendit possessio. cū ibi singat esse vbi est procurator suus. Secus si amic⁹ suus vel negotiorū gestor apprehendisset illam possessionē. tunc enim vacarent i curia in qua iste habuit illud ratum q̄ tunc singitur possessionē apprehendere. hec omnia voluit glo. in b. collato. palle.

Beneficia electi in ep̄m & in curia ōsecurati nō vacant i curia & per consequens nō possunt illo nō ōsentiente conferri. q̄ per electionē & confirmationē seu prouisionē & ōsecratōne non vacat priora beneficia. s̄ re quirit q̄ apprehendat possessio. de quo dicendū est ut habeat in c. cum in cunctis. de elect. in. h. cum vero. **H**ed si ōsecuratōis tpe habebat possessionē. tunc illico vacant in curia in qua fuit consecratus. vide h. gl. in ver. collato. prope finez. & tene eam menti. q̄ male seruat. **E**t dic q̄ nō dicit ōsecuratus ōsentire licet sciat per papaz illa sua priora beneficia cōculisse. etiam si fuisset presens in actu collationis p̄ ea q̄ nō. **J**ob. an. in r̄la is qui. in m̄cu. **E**t q̄ in plūdicialib⁹ tacens nō habet p̄ consentiente. vt nō. **I**nno. in. c. in genē. de elec. & gl. in regla is qui tacet. palle. Item q̄ videt tacuisse ob reuerentiam pape. facit ad hoc quod le. & nō. in. l. i. h. que onerande. ff. quā p̄ rez ac. non da.

Beneficiū resignatum in curia per procuratorem vacat in curia. q̄ ibi singit ipse mori quo ad illud beneficiū vbi fit renūciatio. vide gl. prealle. in b. collato.

Cle.

Cum lite pendente

Innowata līte pendēte. sc̄z post citationem. de qua hic reuocanda sūt in pristinū statum fine libello & cōtestatione lītis ex puro & mero iudicis officio. secus vbi quis pretendit se spoliatū līte non pendente q̄ tunc ad ōsequendam restōnem offerat libellus & lis contestatur. & in h̄ista differunt. vide hic glo. i. **E**t diueritatis rō p̄t esse q̄r in priori casu ledit non solū p̄s h̄ index contemnitur. In z° x̄o casu t̄m̄ p̄s. ideo i priori casu magis eruberat iudicis officiū.

Non dicit possessor aliquid innouare si līte pendēte vtif sua possessione vt prius sed bene fieret innouatio si ipse possessor priuaret possessione sua vel alienaret res litigiosa. vel super causa impetraret prius legū tacita līl. pendētia. vide glo. sup verbo Innouari.

Pendentia litis incipit ut habetur in tex. definit autem per sententiam a qua non est appellatum. vel aliter. ut le. et nō. in. c. i. de lit. cont. li. vi. vide hic glo. in ver. postquam.

Competens. seu idoneus iudex dicit qui h̄z in causa iurisdictionem cuz exercitio dato q̄ illa iurisdiction possit exceptione elidi. siue exceptio contingat plonam siue iurisdictionem. valet enī utroq; cāu pcessus si nō excipiatur. merito an exceptionē dicit operens seu idoneus. et i h̄z nō istā gl. singlr. qr pot facere ad m̄lta. cū sepe fiat mētio de iudice operenti.

Per solam cause commissionem licet nō sit citatio secuta priuilegia et re scripta impediuntur. vide hic glo. in ver. citatio.

Quanquam quo ad iurisdictionem perpetuandam sufficiat citationez emanasse a iudice. licet non peruererit ad partem. tñ quo ad inducen dā litis pendentiā oportet q̄ puenerit ad partē. vt h̄z vide gl. et ad ptē.

Nō consilium glo. vlt. vt ad inducendam litis pendentiā inseratur in citatione copia libelli. vt pars citata possit plene instrui super quibus sit in iudicio conuenienda.

R & **D**e sequestratione possessionum et fructuum

Cle Ad compescendas

Si fertur s̄nia contra possessorem. non tamen pro petitore. qr non agit dicens beneficium esse s̄nu. vel sibi debitū. h̄z ad aliū effectum. puta ad privatōnem. non est locus sequestrationi. de qua hic vide glo. in ver. contra possessorem. est enim hec dispositio restringēda ad t̄minos l̄re.

Tertius iste locum habet in sententia diffinitiua. non autem in interlocutoria. **D**icitur autem diffinitiua que principalem questionem diffinit. Interlocutoria enim que inter principium et finem cause fertur super his que incident vñ em̄gunt. **E**t nota bene istas diffinitiones quas ponit hic glo. in v. diffinitiua. que quotidie solet allegari.

No hoc vt sit locus dispositioni huius cle. oportz q̄ sententia sit lata contra possessorem et pro petitore super beneficio. **H**i autem fertur super illa questione personali vel reali secus est. puta quia dicit petitore beneficiū esse obligatum ad annum censum. vel rectorē ad aliquā seruū tenēti. vel quid simile. vide hic glo. in v. super beneficio.

Eciam cum agitur possessorio fertur sententia diffinitiua. tex. est h̄z aper tuus et quotidie ad hoc allegatur in arg. iuncta gl. super v. possessorio

Sententia lata p auditores curie d̄f lata apud sedem aplicam. et ab auditōribz curie appellat. scz ad papā. de his ē tex. hic. iuncta glo. in v. pro mulzata. **E**t inelligo i auditōribz qbuscunq; deputatis p papā in cā illa. **N**am si fertur s̄nia p papam nō est locus huic ostōni. qr nō fieret sequestratio. h̄z ipa s̄nia mandaret executōi. cū a s̄nia pape nō appellat